

Sygn. akt II K 781/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lipca 2018 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk - Południe w Gdańsku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Magdalena Czaplińska

Protokolant Artur Pokojski

po rozpoznaniu w dniach 23.03.2017 r., 17.05.2017 r., 20.07.2017 r., 14.09.2017 r., 22.11.2017 r., 01.02.2018 r., 11.07.2018 r. sprawy:

S. Z., ur. (...) w G.,

syna Z. i B. z domu C.

oskarżonego o to, że:

I. w nieustalonym dniu, nie wcześniej niż w dniu 20.08.2012 roku w G., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić (...) S. A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że przedłożył fakturę VAT nr (...) z dnia 20.08.2012 r. poświadczająca nieprawdę odnośnie sprzedaży i montażu elewacji okiennej i drzwiowej w Sklepie (...)&S G., ul. (...), na łączną kwotę 16 769,82 zł oraz kosztorys powykonawczy w związku ze zgłoszoną szkodą, które nie nastąpiło z uwagi na odmowę wypłaty pełnej kwoty przez (...) S. A.,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k. k. w zw. z art. 286 § 1 k. k. w zb. z art. 273 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k.;

II. w nieustalonym dniu, nie wcześniej niż w dniu 30.08.2012 roku w G., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić Towarzystwo (...) S. A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że przedłożył fakturę VAT nr (...) z dnia 20.08.2012 r. poświadczająca nieprawdę odnośnie sprzedaży i montażu elewacji okiennej i drzwiowej w Sklepie (...)&S G., ul. (...), na łączną kwotę 16 769,82 zł oraz kosztorys powykonawczy w związku ze zgłoszoną szkodą, które nie nastąpiło z uwagi na odmowę wypłaty pełnej kwoty przez (...) S. A.,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k. k. w zw. z art. 286 § 1 k. k. w zb. z art. 273 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k.

W. S., ur. (...) w W.,

syna W. i M. z domu L.

oskarżonego o to, że;

I. w dniu 20.08.2012 roku w G. prowadząc działalność gospodarczą (...) W. S., będąc uprawnionym do wystawiania faktur, wystawił fakturę VAT nr (...) poświadczająca nieprawdę odnośnie sprzedaży i montażu elewacji okiennej i drzwiowej w Sklepie (...)&S G., ul. (...), na łączną kwotę 16 769,82 zł, mającą znaczenie prawne, którą przekazał wraz z kosztorysem powykonawczym, pomagając właścicielowi w/w sklepu (...) doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S. A. oraz Towarzystwo (...) S. A. w związku ze zgłoszeniem szkody i ubieganiem się o wypłatę odszkodowania,

tj. o przestępstwo z art. 271 § 1 k. k. w zb. z art. 18 § 3 k. k. w zw. z art. 286 § 1 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k.

I. oskarżonego **S. Z.** uniewinnia od popełnienia zarzucanych mu czynów;

II. oskarżonego **W. S.** uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu;

III. na podstawie art. 632 pkt 2 k. p. k. kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 781/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 31 lipca 2012 roku nieznanymi sprawcami wybili szyby w Sklepie (...) & S w G.. W dniu po 31 lipca 2012 roku S. Z. zgłosił się do W. S. celem wymiany okien i witryny w sklepie.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego W. S. – k. 247

W dniu 6 sierpnia 2012 roku S. Z. zgłosił telefonicznie na ogólnopolską linię call - center roszczenie z tytułu ubezpieczenia mienia w postaci Sklepu (...) & S w G. ze względu na fakt wybicia szyb w ww. lokalu. Podstawą zgłoszenia była umowa ubezpieczenia mienia, zawarta na okres od 26 lipca 2012 roku do 25 października 2012 roku przez S. Z., potwierdzona polisą (...). Zgłoszona szkoda została zarejestrowana w (...) S.A. pod numerem (...).

Dowód: zeznania świadka J. K. – k. 74-78;

akta szkody nr 0512714/1/579 – k. 5, 13, 35-37

W dniu 20 sierpnia 2012 roku W. S. w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej wystawił na rzecz Sklepu (...) & S fakturę VAT na kwotę 16.769,82 zł, obejmującą koszty związane z wymianą elewacji okiennej i okna drzwiowego.

Dowód: faktura VAT nr (...) – k. 39

W dniu 24 sierpnia 2012 roku podczas rozmowy telefonicznej przedstawiciela (...) S.A. z W. S. ustalono, że szkoda nie została naprawiona, gdyż W. S. oczekuje na pełną wpłatę od S. Z. kwoty z faktury celem przystąpienia do robót.

Dowód: pismo z dnia 8 października 2012 roku – k. 13;

częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. S. – k. 245-248

W dniu 30 sierpnia 2012 roku S. Z. zgłosił szkodę z tytułu ubezpieczenia mienia w (...) S.A. ze względu na fakt wybicia szyb w Sklepie (...) & S w G.. Podstawą zgłoszenia była umowa ubezpieczenia zawarta na okres od 22 marca 2012 roku do 21 marca 2013 roku przez S. Z.. Szkoda została zarejestrowana pod numerem (...).

Dowód: zeznania świadka Ł. K. – k. 141-142, k. 46,

akta szkody nr 4328/2012/376 – k. 6-9, 12, 144, 146-148,

dokumentacja fotograficzna – k. 154-161

S. Z. zgłosił szkodę z tytułu ubezpieczenia mienia w (...) S.A. w związku z uszkodzeniem dwóch szyb wystawowych oraz jednej szyby w drzwiach w Sklepie (...) & S w G.. Szkoda została zarejestrowana pod numerem T. (...).

Dowód: zeznania świadka A. M. – k. 127

W dniu 14 września 2012 roku W. S. w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej wystawił na rzecz Sklepu (...) & S w G. fakturę VAT na kwotę 20.381,67 zł obejmującą wymianę szyb w sklepie spożywczym, szybę drzwiową oraz montaż szyb w sklepie. Do faktury załączono tzw. kosztorys powykonawczy.

Dowód: faktura VAT nr (...) – k. 10,

kosztorys powykonawczy – k. 11

W toku likwidacji szkody (...) S.A. za pomocą firmy (...) Sp. z o.o. dokonało weryfikacji faktury przedstawionej przez W. S. i w rezultacie wypłaciła na rzecz S. Z. kwotę 6.817 zł. Ponadto wskazano, że w przypadku faktycznego wykonania prac ubezpieczyciel może dokonać ewentualnej dopłaty, jednakże jest to uzależnione od udostępnienia wszystkich faktur źródłowych nabycia wszystkich szyb przez oferenta.

Dowód: akta szkody nr 0512714/1/579 – k. 13-38, 40

W stosunku do (...) S.A. S. Z. przedstawił fakturę VAT na kwotę 16.570 zł netto. Postępowanie likwidacyjne zostało zakończone na skutek rezygnacji z roszczeń przez S. Z..

Dowód: zeznania świadka A. M. – k. 127

W toku postępowania likwidacyjnego prowadzonego przez (...) S.A. S. Z. w dniu 31 sierpnia 2018 roku przesłał mailowo kopie dokumentów w postaci faktury VAT nr (...) na kwotę 16.769, 82 zł. Powołano rzeczoznawcę - firmę (...) Sp. z o.o. celem przeprowadzenia oględzin i weryfikacji zgłoszonych roszczeń. W dniu 4 września 2012 roku wydano decyzję w sprawie ustalenia bezspornej wartości szkody w kwocie 350 zł i kwotę tę przelano S. Z. w tym samym dniu. W toku dalszych czynności w dniu 7 września 2012 roku ustalono, że szyby i okna nie zostały wymienione. W związku z podejrzeniem wyłudzenia odszkodowania, szkodę zamknięto do czasu wyjaśnienia.

Dowód: zeznania świadka Ł. K. – k. 141-142, k. 46

W wyjaśnieniach złożonych na etapie postępowania przygotowawczego oskarżony W. S. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że prowadzi działalność gospodarczą (...) W. S., w ramach której zajmuje się sprzedażą i montażem stolarki drzwiowej i okiennej. Pamięta, że zgłosił się do niego S. Z., ale nie pamięta dokładnie, kiedy. S. Z. chciał wymienić okna, witryny w sklepie. Oskarżony nie pamiętał dokładnie, co S. Z. mówił w związku z tym. Oskarżony wskazał, że chyba był na miejscu, aby wymierzyć witryny i zrobić wycenę lub powiedział, ile to będzie kosztowało. S. Z. zgodził się i oskarżony wystawił fakturę. Nie wykonywał naprawy, najpierw wystawił fakturę. Oskarżony nie pamiętał, czy później była dokonywana naprawa. Fakturę przekazał osobiście S. Z.. Nie pamięta, czy S. Z. mówił, do czego ta faktura była mu potrzebna. Czekał na pieniądze, chciał dostać całą kwotę przed wykonaniem naprawy. Nie otrzymał pieniędzy. Oskarżony wskazał, że kontaktował się z tym człowiekiem i pytał, co z pieniędzmi, on mówił, że czeka, ale nie wiedział, czy padło stwierdzenie, że chodzi o ubezpieczenie. Po jakimś czasie przestali się kontaktować, oskarżony wystawił korektę, którą dołączył do protokołu przesłuchania i wysłał ją S. Z. zwykłym listem. Faktura została wysłana do Urzędu Skarbowego w M., później dosłał jeszcze korektę. Oskarżony potwierdził, że wystawił fakturę z dnia 20 sierpnia 2014 roku oraz kosztorys powykonawczy pomimo, że czynność nie była wykonywana. Był błąd w nazwie, nie powinien to być kosztorys wykonawczy, tylko specyfikacja do faktury o wskazanym numerze. Oskarżony wyjaśnił, że nie znał wcześniej S. Z., zobaczył go po raz pierwszy, gdy ten przyszedł do niego. Nie pamięta, czy S. Z. mówił, do czego potrzebuje fakturę.

wyjaśnienia oskarżonego W. S. - k. 245-248

Podczas przesłuchania w postępowaniu sądowym oskarżony W. S. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, odmówił składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania.

wyjaśnienia oskarżonego W. S. – k. 127 akt sądowych

W wyjaśnieniach złożonych na etapie postępowania przygotowawczego oskarżony S. Z. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i skorzystał z przysługującego mu uprawnienia do odmowy składania wyjaśnień. Oskarżony odmówił również udzielenia odpowiedzi na pytania.

wyjaśnienia oskarżonego S. Z. – k. 327-328

Oskarżony W. S. nie był uprzednio karany przez Sąd.

Dowód: dane o karalności – k. 342

Oskarżony S. Z. nie był uprzednio karany przez Sąd.

Dowód : dane o karalności – k. 341

Sąd zważył, co następuje:

Na wstępie wskazać należy, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy był w dużej mierze bezsporny, a ustalenie stanu faktycznego nie budziło większych zastrzeżeń. Kluczowe było natomiast ustalenie, czy oskarżeni obejmowali swoim zamiarem popełnienie zarzucanych im przestępstw.

Oskarżony W. S. nie zaprzeczał, że wystawił fakturę oraz kosztorys na rzecz współoskarżonego S. Z.. Co więcej, wskazał on, że faktura została wystawiona na przyszłość, tzn. jedynie prognozowała wydatek związany z naprawą okien i witryny w sklepie. Oskarżony podkreślił, iż z przystąpieniem do naprawy czekał ze względu na brak jakichkolwiek środków od S. Z., który jako jego klient miał zapłacić za usługi związane z wymianą okien i witryny w sklepie. Oskarżony zaznaczył również, że zarówno oryginalna faktura, jak i jej korekta, zostały przesłane do Urzędu Skarbowego w M. celem odpowiedniego rozliczenia.

Świadek J. K. wskazał, iż na podstawie opinii uzyskanej od firmy (...) Sp. z o.o. uznano, że wystawca faktury, tj. oskarżony W. S., poświadczył nieprawdę, a co za tym idzie - również S. Z., który przedstawił fakturę ubezpieczycielowi, ze względu na to, że ustalono, iż w rzeczywistości szkoda nie została naprawiona. Dlatego też uznano, że wartość podana na fakturze nie została rzeczywiście poniesiona celem naprawy uszkodzeń. Świadek podkreślił również, iż cena szyb została zawyżona o ponad 100 procent. Ponadto wskazano, iż oskarżony S. Z. zgłosił również identyczne roszczenie do innych ubezpieczycieli, co - zdaniem pokrzywdzonych - przemawiało za przyjęciem, iż oskarżony S. Z. miał na celu wyłudzenie odszkodowania z tytułu uszkodzenia mienia. Sąd wskazuje jednak, że jakkolwiek zeznania świadka należy uznać za w pełni wiarygodne, to zdanie świadka na temat zachowań oskarżonych jest subiektywne i winno zostać ocenione w kontekście pozostałego materiału dowodowego.

Świadek Ł. K. natomiast wskazał, że w toku likwidacji szkody zgłoszonej przez oskarżonego S. Z. ustalono, iż analogiczną szkodę zgłosił on do dwóch innych ubezpieczycieli. Z tego względu, postępowanie likwidacyjne zostało zamknięte do czasu wyjaśnienia podejrzenia wyłudzenia odszkodowania. W ramach rozmów pomiędzy ubezpieczycielami, ustalono, iż to (...) S.A. złożyło zawiadomienie do organów ścigania.

Przechodząc natomiast do szczegółowej oceny zebranych w sprawie dowodów należy wskazać, że Sąd dokonał ustaleń faktycznych w oparciu o dokumenty ujawnione w trakcie przewodu sądowego m.in. w postaci akt szkodowych nr 0512714/1/579 oraz dokumentacji szkody nr (...). Wskazane dokumenty nie budziły wątpliwości Sądu co do ich wiarygodności.

Ponadto istotne znaczenie dla ustalenia stanu faktycznego sprawy miały zeznania przesłuchanych w sprawie świadków. I tak, za w pełni wiarygodne uznać należało zeznania świadków J. K., A. M. oraz Ł. K.. Świadców ci jako pracownicy poszczególnych ubezpieczycieli wskazali na sposób i przebieg postępowań likwidacyjnych z udziałem oskarżonego S. Z.. Okoliczności te nie były kwestionowane w toku postępowania, dlatego też tym świadkom należało dać w pełni wiarę.

Mając na względzie ustalony w sprawie stan faktyczny, Sąd dał również wiarę wyjaśnieniom oskarżonego W. S.. Przede wszystkim jednak Sąd podziela stanowisko oskarżonego odnośnie tego, iż fakt wystawienia faktury na niewykonaną

jeszcze usługę nie stanowił o chęci poświadczenia przez oskarżonego nieprawdy, lecz świadczył o tym, iż czeka on na wpływ odpowiednich środków, tak, aby mógł podjąć się naprawy wymiany okien i witryn.

Przechodząc do analizy prawnej zachowań zarzuconych oskarżonym S. Z. oraz W. S. należy wskazać, że zgodnie z art. 271 § 1 k. k. odpowiedzialności karnej podlega funkcjonariusz publiczny lub inna osoba uprawniona do wystawienia dokumentu, która poświadcza w nim nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne. Natomiast zgodnie z art. 273 k. k., odpowiedzialności karnej podlega ten, kto używa dokumentu określonego w art. 271 k. k. lub 272 k. k. W pierwszej kolejności istotne jest więc ustalenie, czy W. S., którego oskarżono o popełnienie czynu z art. 271 k. k. jest podmiotem, który odpowiada na mocy tegoż artykułu. Nie ulega wątpliwości, iż oskarżony W. S. nie jest funkcjonariuszem publicznym, jednakże należy się zastanowić, czy jest on inną osobą uprawnioną do wystawienia dokumentu. Pojęcie innej osoby uprawnionej do wystawienia dokumentu należy interpretować wąsko, obejmując nim wyłącznie te osoby, które na mocy szczególnej regulacji otrzymują prawo do sporządzenia dokumentu, któremu – podobnie jak w przypadku dokumentów sporządzanych przez funkcjonariuszy – przysługuje cecha zaufania publicznego (A. Marek, Kodeks..., nt 4 do art. 271; wyrok SN z 3.12.1997 r., V KKN 296/96, Prok. i Pr. 1998/4, poz. 6; postanowienie SN z 15.03.2013 r., V KK 433/12, LEX nr 1300043). Źródłem uprawnienia może być norma prawna o charakterze generalnym, wyrok sądowy lub inna decyzja organu władzy państwowej. Sprawcą przestępstwa z art. 271 może być także osoba wystawiająca dokument w imieniu innego podmiotu, który otrzymał taką kompetencję na mocy przepisu prawnego (np. zakład pracy) – zob. też uchwała SN z 12.03.1996 r., I KZP 39/95, OSNKW 1996/3–4, poz. 17. Zdaniem Sądu, oskarżony W. S. nie jest podmiotem uprawnionym do wystawienia dokumentu w rozumieniu art. 271 § 1 k. k. ze względu na fakt, iż nie przysługuje mu cecha zaufania publicznego. Taką cechę można przypisać osobom sprawującym np. funkcje państwowe. Nie sposób natomiast uznać, by osoba prowadząca prywatną działalność gospodarczą była osobą przejawiającą cechy zaufania publicznego.

Ponadto, przestępstwo poświadczenia nieprawdy ma charakter umyślny, zarówno w zamiarem bezpośrednim, jak i wynikowym. Umyślność przestępstwa poświadczenia nieprawdy oznacza, że sprawca musi swoją świadomością obejmować zarówno to, że co najmniej może poświadczać nieprawdę, jak i to że oświadczenie to może dotyczyć okoliczności mających znaczenie prawne. Z analizy materiału dowodowego nie wynika natomiast, by oskarżony W. S. obejmował swoją świadomością to, iż poświadcza nieprawdę. Przede wszystkim należy wskazać, że oskarżony poprzez wystawienie faktury ocenił, jakie koszty będą związane z przeprowadzeniem usługi wymiany okien i witryny. Dodatkowo oskarżony dokonał powyższej oceny na podstawie przeprowadzonych oględzin, a także na zamówienie klienta. Zaznaczyć również należy, iż argumenty, jakoby oskarżony zawyżył ceny wymiany i w ten sposób poświadczył nieprawdę również są chybione, gdyż oskarżony jako osoba prowadząca prywatną działalność gospodarczą ma prawo do wskazania takich cen, jakie uznaje za stosowne. Nie wiążą go żadne ściśle określone cenniki, a wolność rynku i swoboda gospodarcza pozwalają na takie ukształtowanie cen, jakie oskarżony przyjął w swojej pracy. Jeżeli natomiast ubezpieczyciel nie zgadzał się na taką wycenę, to mógł wyrazić swoje stanowisko, co zresztą uczynił, w toku postępowania likwidacyjnego, a wszelkie spory w tym zakresie winny być rozstrzygnięte w ramach postępowania cywilnego.

Z tego względu nie sposób uznać, by zachowanie oskarżonego W. S. wyczerpało znamiona czynu z art. 271 § 1 k. k., a tym samym należy przyjąć, iż zachowanie oskarżonego S. Z. również nie wyczerpało znamion czynu z art. 273 § 1 k. k. Skoro bowiem uznano, iż W. S. nie poświadczył nieprawdy w wystawionym przez niego dokumencie, to nie można przyjąć, że S. Z. posługiwał się dokumentem poświadczającym nieprawdę. Odmienny wniosek byłby sprzeczny ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Przechodząc natomiast do czynu z art. 286 § 1 k. k. należy wskazać, iż odpowiedzialności karnej określonej w tymże artykule podlega ten, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Przestępstwo to można popełnić jedynie w zamiarze bezpośrednim, tj. sprawca musi chcieć dokonać czynu zabronionego określonego w art. 286 § 1 k. k. Mając na względzie poczynione uwagi odnośnie normatywnej treści art. 286 § 1 k. k., a także zebrany w sprawie materiał dowodowy, w ocenie Sądu nie sposób przyjąć, by oskarżeni swoim zachowaniem wypełnili znamiona zarzuconych

im w akcie oskarżenia czynów. Ocena powyższa wynika przede wszystkim z faktu, iż zachowanie oskarżonego S. Z., a mianowicie zgłoszenie szkody do trzech ubezpieczycieli, jak i wykazywanie rozmiaru poniesionej szkody w przypadku, gdy nie doszło jeszcze do naprawy okien i witryny, nie przesądza o chęci dopuszczenia się przez niego oszustwa. Wskazać bowiem należy, iż nie jest zabronione posiadanie ubezpieczenia u kilku podmiotów, a tym samym domaganie się naprawienia szkody u każdego z nich. Zważyć bowiem należy, iż oskarżony S. Z. nie wiedział, który z ubezpieczycieli przyjmie odpowiedzialność za zaistniałą szkodę, jak i jakie odszkodowanie zostanie mu wypłacone. Ponadto należy zauważyć, że gdy tylko oskarżony otrzymał odszkodowanie od (...) S. A., wycofał swoje roszczenie z (...) S. A. Dodatkowo, w ocenie Sądu, nie jest niczym nadzwyczajnym wykazywanie rozmiaru poniesionej szkody na podstawie przedstawionej wyceny, w przypadku gdy nie została ona jeszcze naprawiona. Trudno jest bowiem wymagać od oskarżonego, by w momencie, kiedy ponosi on szkodę, musiał dysponować takimi środkami, które pozwolą mu na naprawienie szkody, a dopiero po dokonaniu naprawy zostaną mu one zwrócone przez ubezpieczyciela. Z tego względu, zdaniem Sądu, zachowanie S. Z. nie wyczerpuje znamion czynu z art. 286 § 1 k. k., bowiem brak jest okoliczności świadczących o zamiarze bezpośrednim oskarżonego.

Odnosząc się natomiast do oskarżonego W. S. należy wskazać, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do przyjęcia, by swoim zamiarem obejmował on to, iż oskarżony S. Z. dokona czynu zabronionego. Oskarżony W. S. przekazał bowiem współoskarżonemu fakturę, która stanowiła wycenę poniesionej przez S. Z. szkody, co stanowiło normalną czynność w zakresie świadczonych przez niego usług gospodarczych. Co więcej, z materiału dowodowego nie wynika, by oskarżony W. S. miał świadomość, do jakiego celu oskarżony S. Z. wykorzysta przekazaną mu fakturę. Dlatego też nie sposób przyjąć, by oskarżony W. S. swoim zachowaniem wyczerpał znamiona czynu z art. 18 § 3 k. k. w zw. z art. 286 § 1 k. k.

Powyższa konstatacja uzasadniała uniewinnienie S. Z. oraz W. S. od popełnienia zarzucanych im w akcie oskarżenia czynów. Zachowanie oskarżonych nie wypełniło znamion przestępstw określonych w art. 271 § 1 k. k. w zb. z art. 18 § 3 k. k. w zw. z art. 286 § 1 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. w stosunku do oskarżonego W. S., jak i w art. 13 § 1 k. k. w zw. z art. 286 § 1 k. k. w zb. z art. 273 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. w stosunku do oskarżonego S. Z., poprzez brak znamion strony podmiotowej.

Wobec uniewinnienia oskarżonych, Sąd na podstawie art. 632 pkt 2 k. p. k. kosztami procesu obciążył Skarb Państwa.